

tale, hvor han langede temmelig meget ud efter eksempelvis landbruget. Jeg læser ikke redegørelsen, som om det er de synspunkter, der bliver videreført.

Hvad er det så, vores forbrugere går efter? Ja, det er jo interessant. Er det kvaliteten i vores fødevarer, eller er det priserne på fødevarerne? Her er der måske nok en tendens til, at man som forbruger siger, at man gerne vil have en større sikkerhed, man vil også gerne stille større krav til det enkelte produkt, men når det kommer til, at man skal betale prisen ved kasseapparatet, skal prisen stadig væk være lav, altså lavprisfødevarer.

Derfor er det vigtigt, og det mener jeg også at man lægger op til i redegørelsen, at vi får en debat om det her, nemlig en debat om vores fødevarer, og også en debat om det sundhedsmæssige aspekt i denne forbindelse.

Og noget må der være om det. Der må være en grund til, at vi skal have denne debat, og at den er så vigtig, og jeg synes også, at redegørelsen konkret peger på, at andelen af indkomsten, der anvendes til fødevarer, er faldet ganske væsentligt igennem de sidste 50 år.

Egentlig kan man undre sig lidt, for vi har alle sammen, i hvert fald mange, 2-3 tv-apparater, vi har 4-5 pc'er, vi har inlinere stående i mængder i gangen. Men vi vil have det billige oksekød, vi vil have noget billigt pålæg, og samtidig kræver vi, at det skal være i tiptop stand. Det hænger altså ikke helt sammen. Det er nødvendigt, at der skabes en dialog, således at vi som forbrugere også får en forståelse for, at pris og kvalitet hænger sammen.

Når vi eksempelvis går på en restaurant og spiser, hvornår er det så, at en restaurant bliver god? Det gør den efter min opfattelse, når den har en kvalitet, der siger spar to, når madkvaliteten er i orden og de hygiejniske ting er i orden. Det er det, der betyder meget for mig og måske også for mange andre forbrugere.

Men jeg synes ofte, at man ser en tendens til, at hvis en restaurant skal være rigtig god, så skal alt, hvad der er på menukortet helst koste mellem 50 og 100 kr. Så er det billigt, og så er det også godt. Men det hænger heller ikke sammen, og det er den debat, det er meget vigtigt at få ud til forbrugerne.

Redegørelsen kommer også ind på det erhvervspolitiske perspektiv, og her må jeg sige, at holdningerne i redegørelsen til nedtrapning og fjernelse af forskellige støtteordninger, som er med til at forvride konkurrencen og kan tilskynde

de til en overproduktion, som ikke kan afsættes på markedsmæssige vilkår, er den, at der bliver lagt op til en nedtrapning, og vi finder i Dansk Folkeparti, at det er ganske positivt, at man arbejder i den retning.

Videre under det erhvervspolitiske afsnit er der også nævnt noget om optagelsen af de øst- og centraleuropæiske lande i EU, og der er også nævnt noget om samarbejdet på landbrugsområdet. Umiddelbart kan man sige, at samarbejde og dialog altid er godt, det er udmærket, men med hensyn til konklusionen, at man via den vej skal medvirke til en hurtigere optagelse af disse lande, dér må vi fra Dansk Folkepartis side sige til regeringen, at vi ikke synes, regeringen skal bruge alle sine kræfter på det. Vi synes, der er mange andre gode ting i redegørelsen, som man hellere skulle bruge kræfterne på og så prioritere optagelsen af disse lande lavest.

Regeringen lægger ligeledes op til i redegørelsen, at man prioriterer en høj sikkerhed på foderstofområdet. Det kan vi i Dansk Folkeparti også tilslutte os. Vi har haft både dioxinskandalen, BSE-krisen osv., og derfor er der ingen tvivl om, at foderstofferne også er et væsentligt led i hele fødevarerækeden og dermed også et vigtigt element, når vi taler om fødevarsikkerhed.

I redegørelsen kommer man også ind på mærkning og sundhedsanprisninger. Som vi i Dansk Folkeparti tolker det, er det nogle af de ting, som er vigtige. Det er nemlig vigtigt, at forbrugerne får en ordentlig og grundig information om de enkelte produkter, så forbrugerne har mulighed for at sige fra over for de produkter, som de ikke ønsker.

Med hensyn til sundhedsanprisning er det Dansk Folkepartis holdning, at det, at der bliver skabt frygt for en sygdom, ikke må gøre, at man så fra en eller anden producents side siger, at her er der virkelig mulighed for at tjene nogle penge på grund af en frygt for en sygdom. Her må det være rimeligt, at såfremt sundhedsanprisninger skal bruges i enkelte tilfælde, må det være meget grundigt dokumenteret, at det er noget, som medfører en direkte sundhedsmæssig fordel for forbrugeren. Her er det også vigtigt, at producenterne får fortalt om både de positive og negative ting ved det enkelte produkt.

Redegørelsen er jo ganske lang og ganske grundig, og tiden heroppe tillader ikke, at jeg når at komme rundt om alle synspunkterne, men overordnet vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti synes, at redegørelsen giver indtryk af, at regeringen på det her område, hvor vi taler om